

400 zastrupljenih deklet. V peterburškem dekliskem zavodu Smolna se je dogodila nesreča, ki pa se vendar ni izvršila s katastrofo. V zavodu je namreč naenkrat obolelo 400 deklet, ker so jedle slaščice, katere so bile poslikane s karminom. Dognalo pa se je, da je neki vajenec namešal v testo tudi — arsenika. K sreči je bilo strupa malo, in so dekleta ozdravela.

Kruto dekle. Iz Lilla poročajo: 18-letna Marija Delkaze, delavka v tovarni, je živela dve leti v divjem zakonu z delavcem Dathom. Zadnje čase pa sta se često prepirala in bila. Končno jo je Dath zapustil. Nekega dne ga je srečala Delkaze na ulici ter brez vsake besede zarinila bivšemu ljubimcu nož do ročaja v prsi. Dath je padel na tla ves v krvi, dekleta pa so zaprli. Morilka ne občuti nobenega kesanje.

Žena generala Bothe. Listi poročajo, da se je nedavno zgrudila v Londonu na ulici neka dama od — lakote. Bila je baje gospa burskega generala Bothe. V Bolnišnici pa je baje celo zblaznela. Vest ni verjetna.

Nesrečna morilca. V Rimu se je vršila te dni sodnijska obravnava proti nekemu Rigosi in neki Masotti. Rigosa je skoraj pred 30 leti umoril svoje stariše, Masotti pa svojega moža. Morilca sta se ljubila, zato sta spravila vse osebe, ki so ovirale njuno zvezo, s sveta ter živela poslej skrita v Neapolju. Policija ju ni dobila skoraj 30 let. Ob svojem času sta bila kontumatičnim potom obsojena na smrt. Letos v februarju pa so ju našli. Ako bi bila ostala skrita le še par mesecev, bi ju sodišče radi zastaranja ne moglo obsoditi več, tako pa sta bila obsojena vsak v ječo za — 30 let!

Odgriznila ji je nos. Da so ciganske ženske vroče krvi, je znano. A da pobesné tako, da si grizejo nosove, je pač nekaj novega. Vita Duboković, omožena ciganka iz Andrijaševca se je tako razsrdila nad sorodnico Katro Neferanović, s katero je skupaj prala, da je planila nanjo ter jej odgriznila nos.

V blaznosti. Iz Gradca poročajo: Pred kratkem so našli na levem bregu Mure pri Puntigamu štiri z vrstico zvezana ženska trupla: bile so mati in tri hčere. Obraz matere je bil krvav in na nogah so bile krvave rane. Tudi otroci so bili vsi obtolčeni. Najmlajša hčerka je še v smrti objemala svojo mater. Trupla so ležala vsaj že štiri tedne v vodi. Dognalo se je, da je mati neka Amalija Požun, ki je zblaznela, ter zginila 8. oktobra z doma.

Usmrčenje orožnika. Te dni so, kakor poročajo iz Belegrada, ustrelili orožnika Zvojina Mojsilovića, ker je pred tremi leti s svojo ljubico vred na beligradskem pokopališču umoril neko staro ženo.

800 redarjev in ropar. Znani italijanski ropar Musolino je umoril zopet dva človeka. Ker ga županstva ne morejo — prav za prav nočejo — ujeti, je vlada v 16 pokrajinah nadomestila župane s policijskimi komisarji. Celi oddelki policistov lové morilca in preiskali so že nebroj hiš. Gotovo lovi 800 redarjev Musolina, dobiti ga pa ne morejo.

Umorjen učitelj. V Teršinu so našli učitelja Schneiderja umorjenega. Soproga umorjenčeva je pri-

znala, da ga je umoril njen ljubimec posestnik Storch z njeno pomočjo. Ženo in morilca so zaprli.

Pustolovec v ženski obleki. Neki mladenič je potoval v najelegantnejši obleki po večjih mestih Italije ter vznemirjal moštvo. Ko so ga v Aleksandriji zaprli, so našli v njegovem kovčgu 1000 možkih zaljubljenih pisem, več sto dragocenih prstanov, zapestnic in drugih zlatih nakitov. Dalje so našli okoli 40 pismenih ženitovanskih ponudeb, med temi sta se ponujala tudi dva poslanca in — štirje častniki! Moških fotografij so našli nad 400! Slepar se piše Rivolta. Izdajal se je po časopisih za bogato siroto, ki išče moža. Tožen je radi ponarejanja uradnih listin in sleparstva. Vsi njegovi častilci bodo morali priti k obravnavi kot priče. Seveda ne bodo videli svoje „ljubice“ več v krilih nego v — hlačah.

Razne stvari.

Vinski kupci: Die Ludwig Tisza'sche Weinkellerei in Ödenburg (Ungarn) želi nekaj vagonov vina naravnost od vinorejcev kupiti. — Johann Krbetz, Handelsagentur in Krems a. d. Donau, želi naslovov (atresov) od bivstvenih vinorejcev, oziroma tudi od vinskih prekupcev zaradi nakupa spodnje Štajerskega naravnega vina, dalje želi tudi naslovov od perutninskih trgovcev.

„Slovenski gospodar“ pošiljal je svoj list mnogim osebam več let, brez da bi ga bili ljudje naročili. Sedaj pa vpije, da bo vsak plačati mogel, kdor ga je prejemal. To pa ni res. Samo tisti mora kak častnik plačati, kateri ga je tudi naročil. Ravno tako laže „Gospodar“ v svoji predzadnji številki, ko pravi „Štajerc“, zastopa samo trgovske koristi. Vsi bralci našega lista se bodejo še dobro spominjali, kako se je pred kratkim „Štajerc“ zoper vinske trgovce postavil in potrudil kmetom vinskih kupcev preskrbeti. „Gospodar“ naj bi, namesto se nad „Štajercom“ srdil in čez njega „šinfal“ rajši enkrat tudi za kmeta kaj naredil, da bi njegovi naročniki za drag denar, ki ga za „Gospodarja“ izdajajo, od tega tudi kaj koristnega imeli.

Kakšne izraze sme rabiti „Slovenski gospodar.“ Nabrali smo nekatere cvetke na „Gospodarjevi“ gredici samo v jedni, reci v jedni številki: „butica“, „duševne sirote“, „smrdeča gnojnica“, „lopovski članek“, „valja v blatu“, „ljubi laž in obrekovanje“, „dopisun“, „bedasto“, „čifuti“, „renegatska duša“, „divji merjasec“, „umazana usta“, „nečloveški glasovi“, „lopovsko pisanje“, „razmesarili“, „frakarski brivec“, „besnel kakor zazdivjan derviš“ itd. Radovedni smo, če se bode „Südsteirische Post“ „zgražala“ nad to „Gospodarjevo“ pisavo,

Sejmi. Došle so nam pritožbe, da sejmi v „Štajercu“ niso bili za prave dneve napovedani. Mi toraj odgovarjamo, da smo te sejmske dneve prepisali iz „Uradnega lista“ ptujskega, katerega izdaja tukajšno c. kr. okrajno glavarstvo in prišli smo prepozno na to, da je „Uradni list“ nepravilno sejme naznanil.

Loterijske številke. Gradec 7. novembra: 59, 47, 57, 41, 12. Trst 17. novembra: 5, 70, 80, 48, 27.

Pozor trgovci! Trgovec s sirom gospod Domenico Menis iz Maribora nam piše: Z ozirom na notico v vašem cenjenem listu od 18. novembra t. l. šte. 11, sojam se uljudno odgovarjati, da sem jaz že nekaj časa ud trgovskega in obrtniškega varstvenega društva v Štajersko in se na podlagi tega zavežem, strogo ogori omenjenih štatutih držati ter to društvo po svoji moči kolikor mi mogoče podpirati. Z uljudno prošnjo to izjavo v Vašem cenjenem listu v prihodnji študaji razglasiti, beležim se z vso vdanostjo

Domenico Menis.

Iz Oplotnice. 27. novembra vršile so se pri nas volitve volnih mož. Dopoldne bila je volitev pete kurije in "so bili izvoljeni možje kmečke stranke z tretretjinsko večino; popoldne pa za četrto kurijo so bili možje tudi kmečke stranke izvoljeni z tretretjinsko večino. Kmetje le tako naprej.

Iz Celja. Gospod državnozborski kandidat Berks res ljubi človek. Svoje uradnike in sluge plačuje vrstno in krepko (?) Kdor iz njegove službe stopi lump, falot, tat, slepar in nobeden ne gre brez kaznenja. Ni prav lepo, da bode on državni poslanec, ker on sam osebno pove: „Ne jezite se, ako jaz s Slovenci držim, saj sem Nemeč in to storim le zato, da svoje dijete (plačilo) potegnem, ker drugače ne morem živeti“ i. t. d. i. t. d. Prihodnjič več.

Roparstvo v Haložah noče jenjati in ljudstvo je tako razburjeno, da mnogi po cele noči okoli pazijo in streljaje, drugi se celo ne upajo v svojih stanovah prenočevati in zopet drugi se zaplankajo in streljajo po cele noči skozi okna ven. Ker okrajno varstvo nič ne stori, da bi se mučeno ljudstvo poprilo, prišlo je več Haložanov k županu in deželnemu poslancu gospodu Orni-g-u in ga prosilo, naj o tej stvari na cesarskega namestnika pisal. Gospod Orni-g bode tej želji ustregel in prihodnje dni v Gradec, da bode cesarskemu namestniku žalostni položaj Haložanov razložil!

Iz Hardeka blizu Ormoža. Dragi kmeti iz Velike delje, čestitamo vam k sestavku, katerega smo brali v zadnjem „Štajercu.“ Nekaterim Ormožancem ste našansko zakurili, ter njim istino povedali, katera bolezen jih je ostro zbolela. To razvidimo iz dopisov, ki jih prinesla „Slov. Gospodar“ od 22. in „Südbairische Post“ od 25. t. m. Kar se tiče „Slov. Gospodarja“, moramo razodeti, da smo si mogli nose takniti, ko smo ga brali. Draga ormoška „inteligencija“ takih gnusnih izrazov mi prosti kmeti ne znamo in nismo navajeni se jih poslužiti in če se se celo z oženkom opijanili. Vsaki bi se sramoval, da bi v časih kake nemoči kaj takega govoril, tem bolj če bi v treznosti kaj takega pisal. Na ta način tvorijo bosanski cigani, ako so v svaji zaradi ukrajinah jagnjetov. In takih zarobljenostih se proprije ormoška inteligencija. V jezi človek marsikaj huga stori, in zatoraj moramo ta izliv strupenega jezika prizanesti, ali lagati jim vendar nebi bilo treba. Če si slavna ormoška inteligencija misli, da smo se kuruzinja najeli in da smo njeni norci? Za ormoško nemško šolo se je že kamen vozil, več še,

bila je zezidana in pod streho, in sploh še ste nas sleparili in nam trdili, da nikoli ne bode odprta. In sedaj se predrznite v časnikih vaše laži preklicati, ker pišete, da je ta šolska stvar že bila v zadni inštanciji rešena, pred ko je g. dr. Delpin v Ormož prišel in se začel za to reč poganjati. In ta gospod je že čez štiri leta v Ormožu. Draga inteligencija, v tej zadevi je šlo za naše žepe in neodgovorno je bilo tvoje djanje nasproti vsem prebivalcem prešnega šolskega okraja. Mi bi se lahko z Ormožanci zedinili ter si postavili šolo, ki nebi imela para v celi okolici. Ali vi, ki se dičite kot kmetijski prijatelji, ste nas za nose vodili, nas z lažmi krmili, ter nam obetali zlate rože tako dolgo, da smo prepali. Za take prijatelje se mi zahvalimo, izučili ste nas dobro. Mi vas več ne poznamo in ne petrebujemo, z Bogom. Kar pa se tiče nezrelega sada vaših nesramnih prizadev, to je nove okolične šole, stoji ta, kakor je znano, na Kuharičevi njivi. Tje slišiš tudi ti dvomljiva ormoška inteligencija s tem vred, kaj navadno kmeti na njive vozijo. — Dalje pravijo v začetku omenjeni dopisi, da g. dr. Delpin nima nikakih zaslug za nemško ormoško šolo in da bi naj dal to laž na podlagi § 19 preklicati. Zdi se nam, da nas s tem hočete zopet dražiti in nas razpreti z g. dr. Delpinom. Zastonj vam je; dovolj so nam zasluge tega gospoda znane, in prepričani smo, da jih tudi vi niste izgrešili, saj so vam bile pri vaši tajni mašinariji dovolj neprijetne. Ali znabiti hočejo dopisi g. dr. Delpina žaliti? Kaj še več. Ta gospod nima časa se na take obrodke zadušljive in brlave pisarije ozirati; mi bi mu tudi to zamerili. Prosimo ga samo, naj v pravem času zopet glavo vzdigne, na primer v okrajnem občnem zboru in naj zopet enkrat dokaže, da se „neustrašenega prvoboritelja“ in njegovih huzarov nikomur ni potreba bati in da se jih tudi nigdo ne boji. Naj zopet enkrat dokaže, kako slabo je ta vojskovodja oborožen, da se mu z glave nikol ne bliska, če bi se mu tudi slama s plamenom zažgala. Koncem se od vas dragi Nedeljčani poslovimo in vam želimo, da bi adventne čase prav dobro preživeli in če bodete kaj k zornicam hodili, povejte pri tej priliki vašemu Jakpecu naj se v prihodnje po kolodvorih nesposobno ne obnaša, naj se zmisli svojega stana, ki mu zapoveduje, da utrdjava mir med ljudstvom, da napeljava vsakega, bodi si Nemeč ali Slovenec, Madžar ali Horvat na pota moralnih čednosti. Povejte mu, naj se politike ogiblje in naj rajši bolje pazi na ovce svoje črede, katere so mu izročene, drugače bomo mu prihodnjič glasneje zaigrali.

—sch—

Postaja v Hočah se bode razširila in se je delo že pričelo, ki bode trajalo bojda tri mesece, če ne dalje, saj je že bilo potrebno večje postaje.

Iz Ljutomera. (Požar.) Dne 22. t. m. bila je vas Runčena, katere poslopja so večinoma iz lesa narejena in s slamo krita, samo skoz hitro in naporno pomočjo popolnega uničenja obvarovana. Popoldne ob 4. uri pričelo je goreti v šupi za vozove posestnika Rantaše in se je ogenj hipoma razširil tudi na poslopja sosedaj Vinarič-a, tako da je bilo hitro 6 poslopij teh dveh

posestnikov v plamenu. Ista so pogorela do tal, kakor tudi vsa oprava in pridelki bili so vničeni. Živino so razen svinj in nekaj drobnice rešili. Zanetili so otroci nekega gostača, ki so se z žvepljenkami igrali.

Delavski nadzornik — pastir. V sv. Lovrencu nad Mariborom so veliki kamenolomi v katerih si služi kruh na stotine delavcev. V enega teh kamenolomov je prišel lani za nadzornika delavcev nek človek, ki je pa zastopil to delo nadzorovati toliko, kakor zajec na boben. Nesreča za nesrečo so se pripetile pod nadzorstvom tega brezvestnega nadzornika. Zato si pa tudi na tem bregu ni ogreval dolgo svojih kosti, mesa je imel tak zelo malo. Moral je zapustiti to službo letos spomladi in tudi prodati kozo, ki si jo je malo poprej kupil. Sedaj pa pase krave pri nekem kmetu v bližini tega kamenoloma, da lahko še včasih pogleda kaj še njegovi ljudje počnejo. Tako ljubi moji delavci ne godrnjajte nad temi, ki so čez vas postavljeni. Tudi nisem mislil stem pismom nikomur slab zgled dati, ampak spomnil sem vas na pregovor, ki pravi: Kdor po visokem leta, na nizko pade.

Kamenolomski delavec.

Nečloveško mučenje živine. Pred par dnevi oglasil se je pri nas gospod Š. in pripovedoval, da je slučajno naletel na voznike, ki so vozili kamenje ter svojo živino tako po zverinsko pretepavali, da bi se je železno srce usmiliti moglo. Vozniki, ali ne veste, da ubogo živino ravno tak boli kot človeka?! Divjaki kaj takega ne počenjajo. Ali ni tam kje blizu gospodov c. kr. žandarmov, da bi se za to zanimali in stvar sodišču naznanili! Če je cesta slaba, za to ni živina kriva. Toraj se uljudno prosi, da se nadalje take reči ne bodejo več dogajale, drugače se bo te voznike moralo postavno kaznovati.

Od Sv. Lenarta pri Veliki nedelji se nam poroča: Prišla sta nedavno sem v neko gostilno dva učitelja. Bral je eden učitelj „Štajerca“ in nato se mu je pridružil podučitelj K o s i od Sv. Barbare v Halozah, zgrabil kakor volk za „Štajerca“ ter ga raztrgal. To je, pravi se, naredil že v drugič. Praša se, kje se je ta haloški podučitelj učil omike. Če je to storil v pijanosti, no mu ni tolike zamere, sicer pa naj poskusi samo še enkrat kaj takega, bodemo pa na pristojnem mestu drugače z njim obravnavali. Za danes naj si samo toliko zapomni.

Iz hudobnosti poškodovan in užaljen krčmar.

Iz Topinja pri Konjlcah. Brali smo zadnjič v „Slovenskem Gospodarju“ tudi nekaj iz naše vasi, da hočejo v tistem dopisu podpisani volilci voliti za poslanca g. Žičkar-ja. Kako pa tudi ne, saj so vsi sami njegovi sorodniki in sobrati mariborskih gospodov. Tudi vemo kam pes taco molí. Oni mislijo: kar mi hočemo, to se mora zgoditi. Pa, Janez le počakaj, tudi tebi se ure potekajo. O ti ljuba nezavednost! ali te še ne bo konec? Ali moramo mi res zmeraj po vašem kopitu šivati? Ali mora naš zastopnik na Dunaju biti vedno le kak zastaran dohtar ali duhoven? kateri se le iz naših žuljev živijo? Ne! zanaprej ne sme tako biti. Ali je kateri teh gospodov še kedaj za plug ali brano držal in si denarje tako težko služil kakor mi?

Ne! tak ne more, ne ve, in tudi kakor vemo ne sme pomagati, ker on ima roke zavezane. Neka pravljica pravi: vsak svetnik ima roke k sebi obrnjene, zakaj pa ti ubogi kmet, držiš roke od sebe in svojo pravico le drugim stanovom v roke pokladaš? Taki gospodje skrbijo le za sebe in skoz tebe kmet, za svojo čast; tvoje blagostanje pa pustijo v nemar, so ga pustili dosedaj in ga bodejo pustili tudi posihmal. Ali morda mislijo takrat v „Gospodarju“ podpisani možje, šolki očetje enako, da jim bode namreč poslanec Žičkar pripomogel, da bodejo njih otroci koj po 6 let v šolo hodili? Tedaj jih je pač obžalovati. Potem bodete pa imeli več prostora v vaši novi šoli in ne bo vam več treba od otrok iz drugih občin po dva goldinarja za vašo šolo terjati, s katero bi seveda imeli ubogi otroci vsaj po zimi bližje in lepši pot. Kar se naših otrok tiče, že vemo kaj nam je storiti, vašim pa želimo, da bi se bolje izobrazili, kakor ste se vi in na umu bolj bistri postali, ter se že enkrat izkopal iz nevednosti.

Več kmetov, ki niso vašega mišljenja.

Iz žetalske župnije. Pravico Bog ljubi in tudi ljudje! Kdor je poznal mirmo žetalsko župnijo pred par letim še posebno žetalsko vas, smel je reči, da tukaj so dobri kmetje. Ali žalibog, zdaj je vse drugače; vis. sp. g. župnik so še stari in mirni gospodar, drugo se je že pa k večjemu vse porušilo. Vse se vedno tožari za vsako prazno besedo, kmetje pa za vsako ped zemlje in vsaki košček ceste. Za vse mora c. kr. rogačka sodnija vedeti, ker nobeden Žetalanc ni zdrav brez tožbe, akoravno se mu tak zgodi kakor dvem verericama, ktere so se teple za en oreh, lisjak se vstopi in hoče napraviti mir, razkoplje oreh in da vsaki eno lupino, sam pa jederco obdrži. In ravno tisti zgubi, kateri toži, ker sodnija je modra in dobro ve, da je gola škodoželjnost in nevoščljivost. Predragi kmetje bodite pametni, ne tožarite se za vsako malenkost, ako hočete ostati dobri in pošteni gospodarji, ter poslušajte pregovor, da je boljše krivico terpeti kot jo storiti, ker le v složnosti je moč in ako bomo složni tedaj bomo ostali trdni stebri domovine in ne omaja nas nobena zvita kunšt naših sovražnikov.

Od sv. Marjete na Pesnici. Velecenjeni gospod urednik! Veseli me Vam naznanjati, da se tudi tukaj „Štajerc“ čita, vsaj v par iztisih. Ljudje so tukaj večinoma „zakleti“ sovražniki „Štajerca.“ Radi bi ga utopili v žlici vode, ko bi ga mogli. Gospod J. Grušovnik, ki je naročnik „Slov. Gospodarja“ in pa tukajšni mežnar J. Žunko imata takšno jezo na „Štajerca“, da se je v resnici bati, da ju zaradi tega ne zadene kap. Z odličnim spoštovanjem Marječčan.

Gospodarske stvari.

Ktere umetne gnojile je najbolje za sadno drevje?
Odgovor: Pri gnojenju sadnemu drevju se moramo ozirati na to, da kalij in fosforova kislina pospešujeta razvoj sadja, dušik in kalij pa rast listja in mladik torej razvoj lesa. Drevo, ki krepko poganja, ima gotovo dosti dušika; tukaj bodemo gnojili s fosforovo